

AUDIOTRANSRIPT VAN HET INTERVIEW MET JÓSAN PLANTÓN GEHOUDEN OP DE DE FACULTEIT SOCIAAL WERK UCM, MADRID Op 05/09/2022

Q:

We beginnen ons interview in het kader van de bijdrage van het Spaanse team van het Europese Pandproject met Jósan Plantón, hoofd van het domein participatie van de Fundación Secretariado Gitano, associated partner van het project.

Het is belangrijk om te benadrukken dat de Fundación Secretariado Gitano een zeer relevante en belangrijke plaats heeft in Spanje, met meer dan 60 jaar betrokkenheid bij de Roma-etnische groep en met 40 jaar bestaan als organisatie. Er zijn 67 vestigingen over heel Spanje.

Welnu, we beginnen met u te vragen om uw professionele ervaring met betrekking tot de participatie van kinderen in de besluitvorming te delen en we willen graag dat u voor ons omschrijft wat de participatie van kinderen in de besluitvorming voor u betekent.

A:

Allereerst wil ik u bedanken dat u op mij hebt gerekend voor dit kleine gesprek over kinderp participatie, een van de kwesties die ik behandel op het gebied van participatie bij de Fundación Secretariado Gitano, zoals u al zei.

Op het gebied van participatie werken we met verschillende leeftijdsgroepen. En we werken met Roma-kinderen. En, als onderdeel van mijn ervaring met participatievraagstukken, tja, het heeft me in staat gesteld om een iets bredere visie te hebben als het gaat om samenwerking met andere organisaties die zich ook bezighouden met kinderrechten. En ja, denkend aan kinderp participatie, bij nader inzien is het een recht dat is opgenomen in het Verdrag inzake de Rechten van het Kind en dat moet garanderen dat kinderen hun eigen mening kunnen vormen, zodat ze die vrijelijk over elk onderwerp kunnen uiten; zodat met hen rekening kan worden gehouden bij het vaststellen van maatregelen die een impact hebben op hun dagelijks leven en op hun beurt moet worden gegarandeerd dat elk kind deze participatie op voet van gelijkheid met de rest kan uitoefenen.

Q:

Denkt u dat er in de afgelopen jaren, afgezien van die vooruitgang en die erkenning in artikel 12 van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind, vooruitgang is geboekt met betrekking tot de participatie van kinderen in de besluitvorming?

A:

Gelukkig is er wel wat vooruitgang geboekt als we het hebben over kinderrechten, we denken aan onderwijs, gezondheid en het is waar dat we uiteindelijk denken aan participatie. Historisch gezien heeft participatie een tweede plaats gekregen. We moeten ons realiseren dat participatie een belangrijk recht is voor jongens en meisjes om als burgers een actieve rol in de samenleving te spelen. Toen het belang van participatie werd ingezien, hebben de overheden steeds harder gewerkt om ervoor te zorgen dat dit recht wordt gegarandeerd.

We worden ondergedompeld in een sterke en constante sociale transformatie en de samenleving eist steeds meer dat kinderen hun stem kunnen laten horen bij representaties en bij besluitvorming en dat zij hun eigen mening kunnen geven. Daarom vragen kinderen ook om in daar effectief in betrokken te worden, en de overheid heeft initiatieven ondersteund zodat de mening van kinderen steeds meer in overweging wordt genomen, evenals die van alle burgers.

De laatste vooruitgang is de oprichting van de Staatsraad voor Kinder- en Jeugdparticipatie en er wordt bijvoorbeeld gewerkt aan een wet die kinderverenigingen beschermt, dus dit is een teken dat de overheid hiervoor pleit.

Q:

U hebt gesproken over die elementen of kwesties die deze vooruitgang mogelijk hebben gemaakt, maar welke moeilijkheden doen zich voor om deze vooruitgang echt en effectief te maken?

A:

Soms twijfelen volwassenen aan het vermogen en de bekwaamheid van kinderen om hun eigen beslissingen te nemen. Dit is wat bekend staat als "volwassencentrisme". Ik denk dat dit een van de belangrijkste belemmeringen is geweest voor de participatie van kinderen, die daardoor maar langzaam aan kracht heeft gewonnen. We kunnen niet voorbijgaan aan het feit dat kinderp participatie niet onder gelijke voorwaarden voor alle kinderen is gegarandeerd, kinderen die tot de meest kwetsbare groep behoren, zoals Roma-kinderen, [we moeten zeggen dat de Roma-bevolking in Europa een van de grootste minderheden is] extra moeilijkheden ervaren om deel te nemen door gebrek aan middelen, gebrek aan informatie, enz. Daarom moeten de overheidsinstanties garanderen dat alle kinderen kunnen deelnemen en inspraak kunnen hebben in de kwesties die hen aangaan, rekening houdend met diversiteit.

Q:

Jósan , kijkend naar de toekomst, vooruitkijkend, vanuit uw professionele ervaring, welke maatregelen denkt u dat er op politiek, strategischer en praktisch niveau moeten worden genomen om ervoor te zorgen dat deze deelname aan de besluitvorming door kinderen realiteit is?

A:

Zoals ik al eerder zei, wanneer we denken aan kinderrechten, schuiven we deelname we soms naar de achtergrond, dus wanneer we door moeilijkheden gaan, bijvoorbeeld wanneer we recentelijk een gezondheids crisis of een economische crisis hebben

doorgemaakt, enz., Uiteindelijk geven we prioriteit aan andere rechten en stellen we maatregelen vast om aan deze behoeften te voldoen in plaats van aan participatie. Om deze reden zouden overheidsinstanties programma's en meer initiatieven moeten aanmoedigen die de participatie van kinderen en adolescenten bevorderen.

Ik had het geluk om jongens en meisjes te vergezellen op debatfora die virtueel werden gehouden, en waar zij degenen waren die deelnamen. Dit gaf hen motivatie en veiligheid..., hun mening kunnen geven, een kwestie kunnen bespreken die hun opleiding, hun gezin en zelfs hun eigen geestelijke gezondheid aantastte. Dit zorgde voor een situatie waarbij zij vrijuit hun mening konden geven, in staat om waren erover te praten, draaglijker. Bovendien stelde dit ons ook in staat om een visie te genereren over hoe de jongens en meisjes zelf deze situatie ervoeren. Daarom zijn dit soort bijeenkomsten zeer noodzakelijk, ze zijn zeer verrijkend en moeten aangemoedigd en gepromoot worden door de overheid.

Q:

U hebt iets gezegd over de maatregelen of acties die de besluitvorming op een meer politiek, strategischer en praktischer niveau zouden aanmoedigen of bevorderen, maar wat denkt u, in de professionele realiteit, wat de instrumenten zijn of wat zouden de professionele teams nodig hebben om participatie en kinderpaticipatie echt effectief te maken?

A:

Wat de middelen betreft, hebben we specifieke programma's nodig die gericht zijn op kinderpaticipatie, want als we meer tijd besteden aan het bevorderen van kinderpaticipatie, zullen de resultaten uiteindelijk effectiever zijn. We hebben ook meer financiële middelen nodig voor dit soort programma's, en vooral moeten we samenwerken met het gezin, zodat er steeds meer vertrouwen komt in het vermogen en de maturiteit van jongens en meisjes zelf om op elk domein te kunnen deelnemen, in staat te zijn om deel te nemen aan het gezinsleven, ik bedoel om beslissingen te nemen in wat hen aanbelangt, in het onderwijs, op hun eigen school en in het dagelijks leven. Als het gaat om het opzetten van maatregelen om participatie te bevorderen, heb ik uit mijn professionele ervaring geleerd dat jongens en meisjes een ongelooflijk vermogen hebben om inspraak te hebben, en dat ze heel duidelijk zijn over wat ze willen en wat ze niet willen. Dus, op professioneel niveau, moeten we werken en condities creëren voor kinderen om te leren deelnemen aan deze debatten; en rekening te houden met hun standpunten, deze bij de overheid naar voor schuiven, zodat deze bij het uitvaardigen van maatregelen worden meegenomen. Vooral in de professionele sfeer moeten we hier veel nadruk op leggen, op het promoten van dit soort fora die ons dichter bij alle kinderen brengen.

Q:

We hebben gesproken over economische middelen, tijd, ruimte, de noodzaak van bewustmakingsacties om bekendheid en relevantie te geven aan alles wat te maken heeft met het kunnen luisteren naar de stem van kinderen, maar er is ook iets belangrijks dat te maken heeft met evaluatie-instrumenten. Hoe gaan we evalueren of hoe gaan we de mate van echte participatie van kinderen beoordelen, wat zouden

volgens u geschikte instrumenten zijn of welke evaluatie-indicatoren zouden ons helpen om op een betrouwbare manier te weten dat er effectief participatie is?

A:

Met participatie willen we bijdragen aan maatschappelijke transformatie, dus het belangrijkste is dat participatie impact heeft op het leven van de mensen die deelnemen. Initiatieven en programma's die worden uitgevoerd om kinderpaticipatie te bevorderen, moeten specifiek duidelijke doelstellingen en meetbare indicatoren hebben die aangeven dat de participatie van jongens en meisjes effectief en relevant is geweest. Dit naast het bepalen van indicatoren die de toegang tot participatie garanderen voor alle jongens en meisjes, ongeacht hun status. Dit is ook erg belangrijk omdat we geneigd zijn om de kindertijd als iets algemeen te beschouwen en dit is niet het geval omdat jongens en meisjes divers zijn. Er is diversiteit en ze elk vertrekken vanuit een ander vertrekpunt, dus het is erg belangrijk om indicatoren vast te stellen die garanderen dat alle jongens en alle meisjes kunnen participeren, ongeacht waar ze vandaan komen en hun leefsituatie, want je kunt geen algemene maatregelen nemen voor alle kinderen, want elke jongen en elk meisje heeft zijn eigen behoeften, en de gemeenschappen waartoe ze behoren hebben hun eigen behoeften; en je moet die behoeften aanpakken en maatregelen op een transversale manier vaststellen voor een specifiek probleem van jongens en meisjes.

Q:

Tot slot, en als u wilt, zou u enige conclusies willen delen over wat we hebben besproken en wat uw professionele ervaring met betrekking tot kinderpaticipatie inhoudt?

A:

Wel ja, ik wil graag enkele reflecties delen: Aan de ene kant is kinderpaticipatie een transformerend en opvoedend instrument zodat de jongens en meisjes zelf hun eigen criteria en meningen kunnen geven over kwesties die hen aangaan. Aan de andere kant, tot slot, moeten we participatie in bredere zin begrijpen als sociale participatie, die alle gebieden omvat om zo de verschillende realiteiten en diversiteit van kinderen te benadrukken.

Q:

Heel erg bedankt Jósan voor het delen en besteden van deze tijd aan ons en heel erg bedankt voor al het werk dat je doet bij de Fundación Secretariado Gitano.

A:

Bedankt om op ons te rekenen.